

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 22C/102/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112211816
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3112211816.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: A. G., trvale bytom F., ul. R. 6, t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a ústav na výkon väzby Leopoldov, proti odporcovi: JUDr. N. Y., trvale bytom R., ul. F. 3, o ochranu osobnosti, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

2012 označené ako návrh na začatie konania v rámci OSP, na ochranu osobnosti, poškodenie sudcami z dôvodu diskriminácie. Vzhľadom k tomu, že toto podanie neobsahovalo náležitosti predpokladané ustanoveniami § 42 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku a § 79 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku, súd uznesením č.k. 22C/102/2012 - 18 zo dňa 15.03.2013, vyzval navrhovateľa na doplnenie podania. Podanie zo dňa 02.05.2012 navrhovateľ odôvodnil tým, že odporca bol predseda senátu na Krajskom súde v Trenčíne v trestnej veci 2To/114/2008 vedenej proti jeho osobe. Dňa 07.01.2009 písomne vzniesol námietku zaujatosti proti tomuto sudcovi. Z dôvodov uvedených v tejto námietke mal byť tento sudca vylúčený z konania. Tým, že tento sudca ďalej konal a rozhodol vo veci, diskriminoval jeho osobu a porušil jeho práva na obhajobu. Preto návrhom žiada, aby sa mu ospravedlnil a vyplatil mu sumu 30.000 eur za spôsobenú ujmu formou diskriminácie.

Navrhovateľ v ďalšom doplnení podania zo dňa 25.03.2013 uviedol, že sa domáha dovolania proti rozhodnutiu vydanom v trestnom konaní, z dôvodu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Podanie v časti náhrady v sume 30.000 eur odôvodnil tým, že musí platiť advokáta, na listy dáva známky, sú náklady na cestu, keď ho chcú rodičia navštíviť, náklady na balík, telefonovanie a iné veci, čo stoja nemalé náklady. Ďalej uviedol, že dôkazy adekvátne odôvodnil a nachádzajú sa v spise 1T/27/2008.

Vzhľadom k tomu, že po doplnení podania bolo zrejmé, že v časti tohto podania sa navrhovateľ domáha dovolania v trestnom konaní vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod sp.zn. 2To/114/2008, súd vylúčil toto podanie, resp. jeho časť na ďalšie konanie o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku do príslušného spisu registra T tunajšieho súdu.

Na základe uznesenia Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/243/2014 zo dňa 30.01.2014, ktorým tento súd zrušil uznesenie zo dňa 16.09.2013, ktorým súd odmietol podanie navrhovateľa, sa súd ďalej vecou zaoberal.

Súd doručil odporcovi návrh spolu s prílohami dňa 15.12.2014. Dňa 30.12.2014 odporca súdu doručil písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že návrh navrhovateľa považuje za neopodstatnený, založený na vymyslených a nepravdivých dôvodoch. Jeho vylúčenie z trestného konania bolo predmetom skúmania a rozhodnutia príslušných súdov, keď bolo rozhodované o vznesenej námietke zaujatosti voči jeho osobe.

Na základe dožiadania súdu bol dňa 29.04.2015 vykonaný výsluch navrhovateľa v mieste jeho súčasného pobytu, a to v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov. Na tomto výsluchu navrhovateľ uviedol, že podľa jeho názoru je jeho podanie a odôvodnenie postačujúce. Ďalšie doplnenie uvádzať nebude. Ospravedlnenie a zaplatenie žalovanej sumy žiada z dôvodu, že odporca porušil úmyselne účelovo jeho základné ľudské práva a slobody, Ústavu Slovenskej republiky a Dohovor o ľudských právach. Všetky dôkazy sa nachádzajú v trestnom spise sp.zn. 1T/27/2008. V zápisnici zo dňa 30.04.2014 značka dožiadania 14Cd/1/2014, ktorá bola spísaná v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov sú uvedené všetky rozhodujúce skutočnosti a dôkazy.

Za účelom rozhodnutia o návrhu súd nariadil pojednávanie, ktorého sa zúčastnil odporca. Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 15.06.2015 uviedol, že je za dohodu s odporcom a nemá záujem sa zúčastniť pojednávania dňa 23.07.2015.

Odporca na pojednávaní uviedol, že zotrváva na svojom písomnom vyjadrení, ktorého podstatou je to, že návrh navrhovateľa je odôvodňovaný účelovými tvrdeniami, ktoré sú vymyslené. Navrhuje, aby súd návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný. Tvrdenia sú účelové v súvislosti s trestným konaním, v ktorom bol navrhovateľ odsúdený. Nemal žiadne návrhy na vykonanie dokazovania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a oboznámil sa s žalobným návrhom a písomným vyjadrením odporcu a zistil tento skutkový stav veci :

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že odporca ako predseda odvolacieho senátu rozhodoval v trestnej veci Krajského sudu v Trenčíne pod sp. zn. 2To/114/2008, v ktorej navrhovateľ bol obžalovaným. V tomto konaní bol navrhovateľ právoplatne odsúdený k trestu odňatia slobody. Navrhovateľ tvrdil, že úkonmi odporcu ako predsedu senátu odvolacieho súdu došlo k porušeniu jeho práv, k diskriminácii a boli vydané nezákonné rozhodnutia.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosť, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov svojej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 135 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovanom konaní.

Navrhovateľ sa v tomto konaní na základe svojho návrhu domáha ochrany svojej osobnosti, do ktorej mal odporca neoprávnené zasiahnuť ako sudca, predseda senátu Krajského súdu v Trenčíne, ktorý rozhodoval v jeho trestnej veci (rozhodoval o odvolaní navrhovateľa ako obžalovaného). Diskriminoval ho tým, že bol vylúčený z rozhodovania v jeho veci. Podľa navrhovateľa odporca nemal čo viesť odvolacie konania proti jeho osobe, nakoľko boli splnené zákonné podmienky na to, aby sa sám vylúčil z odvolacieho konania. Preto požaduje finančné odškodnenie a ospravedlnenie. V návrhu navrhovateľ uviedol, že sumy 30.000 eur sa domáha za spôsobenú ujmu formou diskriminácie, teda ide o náhradu nemajetkovej ujmy. Neskôr navrhovateľ vo svojom výsluchu vykonaného cestou dožiadaného súdu, Okresného súdu Trnava dňa 29.04.2015 uviedol, že ospravedlnenie a vyplatenie sumy žiada z dôvodu, že odporca porušil úmyselne a účelovo jeho základné ľudské práva a slobody, Ústavu SR a Dohovor o ľudských právach.

Na základe vykonaného dokazovania, ktoré spočívalo len vo výsluchu navrhovateľa, súd konštatuje, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Súd nevykonal iné dokazovanie, pretože žiadny relevantný návrh na vykonanie dokazovania nebol zo strany navrhovateľa ani odporcu navrhnutý. V tejto súvislosti súd uvádza, že návrh navrhovateľa vychádza zo všeobecných tvrdení o tom, že odporca ako predseda senátu odvolacieho súdu ho diskriminoval, porušil jeho práva na obhajobu, resp. že bol z konania a rozhodovania vylúčený. Navrhovateľ ohľadne týchto tvrdení neoznačil žiadny relevantný dôkaz. Poukazovanie na trestný spis v konaní vedenom pod sp.zn. 2To/114/2008 nie je spôsobilé preukázať tieto tvrdenia. Navrhovateľ pri jeho výsluchu takisto uviedol, že dôkazy sa nachádzajú v trestnom spise sp.zn. 1T/27/2008 a 14Cd/2014, pričom žiadnym spôsobom nešpecifikoval o aké konkrétne dôkazy sa má jednať. Takéto označenie dôkazu, ktorým má byť preukázané všeobecné tvrdenie navrhovateľa o porušení jeho práv obvineného v trestnom konaní a to poukázaním len na obsah spisu (bez presného určenia konkrétnej listiny) nie je riadnym označením dôkazu. Je zjavné, že celý obsah spisu nemôže byť dôkazným prostriedkom. Spis tvoria listiny rôznej povahy, ktoré ako celok nemôžu preukazovať vyššie uvedené všeobecné tvrdenie navrhovateľa. Súd z takéhoto označenia dôkazu nevie určiť, ktorá skutočnosť a ktorým dôkazným prostriedkom má byť preukázaná. Je zjavné, že oboznamovať celý obsah spisu nie je racionálne ani hospodárne. Preto súd konštatuje, že tvrdenie navrhovateľa o neoprávnenom zásahu do jeho osobnosti nepreukázal žiadnym dôkazom, pretože žiadny relevantný dôkaz ani neoznačil.

Návrhom na začatie občianskeho súdneho konania sa navrhovateľ nemôže domáhať odstránenia následkov jeho odsúdenia v trestnom konaní, a to formou ospravedlnenia sudcu, ktorý rozhodoval v jeho veci alebo formou poskytnutia náhrady nemajetkovej ujmy. Súd v občianskom súdnom konaní nie je oprávnený (nemá právomoc) posudzovať zákonnosť trestného stíhania navrhovateľa ako obžalovaného, práve naopak, je podľa § 135 Občianskeho súdneho poriadku viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ich spáchal.

Okrem týchto významných skutočností súd poukazuje aj na to, že ak navrhovateľovi, ktorý bol súdom odsúdený za spáchanie trestného činu, bola nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom spôsobená škoda, príp. nemajetková ujma, je oprávnený domáhať sa ich náhrady iba podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Tento právny predpis má pri tvrdenom nezákonnom stíhaní, resp. odsúdení v trestnom konaní, povahu špeciálneho zákona vo vzťahu k zákonnej úprave ochrany osobnosti v ustanoveniach Občianskeho zákonníka, a preto sa uplatní všeobecná zásada, legis specialis derogat legi generalis, teda, že špeciálna právna úprava (zákon) má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou (zákonom). Podľa uvedeného zákona musí byť pre odškodnenie dodržaný tam uvedený postup, napr. obligatórne predbežné prejednanie nároku s príslušným štátnym orgánom. Zrejme kvôli absencii preukázania existencie nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, navrhovateľ nepostupoval podľa tohto právneho predpisu.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8Co/212/2013 z 24. apríla 2014 a na rozsudok Okresného súdu Trenčín sp.zn. 12C/118/2009 z 28. septembra 2012, ktoré rozhodovali o obdobnej žalobe navrhovateľa proti odporcovi. Podľa uvedených rozhodnutí tieto sudy

dospelí k rovnakému záveru (obdobne ako konajúci súd), že návrh navrhovateľa nebol dôvodne podaný ani s poukazom na ustanovenia § 3 ods.1, § 4 ods.1, § 15 ods.1 zák. č. 514/2003 Z. z., ako aj s poukazom na § 104 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pretože odporca nie je v konaní vecne pasívne legitimovaný (nemá žalovanú hmotnoprávnu povinnosť). Podľa citovaných ustanovení nie je možné odporcu žalovať ako fyzickú osobu, pretože pri údajnom zásahu do práv navrhovateľa nevystupoval ako samostatná fyzická osoba, ale ako predseda odvolacieho senátu Krajského súdu v Trenčíne. V danej právnej veci by za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci (v prípade splnenia zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci) zodpovedal štát, v mene ktorého v takej veci koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Ani predpoklady na vznik zodpovednosti odporcu podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka neboli splnené. V zmysle tohto ustanovenia je možné domáhať sa ochrany osobnosti len vtedy, ak dôjde k neoprávnenému zásahu do osobnosti človeka. V danom prípade nebolo ničím preukázané, že odporca ako sudca konal neoprávnené, resp. protiprávne.

Súd považuje za potrebné uviesť, bez vplyvu na samotné rozhodnutie o návrhu, že z podaní navrhovateľa zo dňa 09.02.2015, 19.03.2015, 29.04.2015, 01.06.2015 a 15.06.2015 na č.l. 97, 106, 109, 120, resp. 125 vyplýva, že je ochotný sa s odporcom dohodnúť na dohode a zmieri, ak mu odporca zaplatí sumu 2.500 eur. Z týchto skutočností súd konštatuje, že má pochybnosti o to, či samotný návrh na začatie konania je podaný s vážnym úmyslom, pretože v návrhu sa navrhovateľ domáha nemajetkovej ujmy vo výške 30.000 eur (je zrejmý rozdiel medzi žalovanou sumou a sumou odškodnenia, na ktorej sa navrhovateľ chce s odporcom dohodnúť). Takisto v nich opakovane uviedol, že proti odporcovi budú podané ďalšie žaloby a trestné oznámenia. Z tohto tvrdenia a zo samotného odôvodnenia návrhu má súd pochybnosti o tom, či zo strany navrhovateľa nejde o šikanóznny výkon práva na podanie návrhu na začatie konania.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporca bol v konaní plne úspešný. Odporcovi tak patrí plná náhrada účelných trov konania, ktoré v konaní vynaložil. Avšak vzhľadom k tomu, že odporca si právo na náhradu trov konania neuplatnil, súd mu ju nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcích skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.